

CRT - CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הניסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת Ariana Josefina Kadin
המיוצגת על ידי Avraham Weber

בעניין חשבונו של Richard Trichter

מס' תביעה: 004498/IG¹

גובה המענק: 26,750.00 פרנקים שווייצריים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתה של אריאנה יוספימה קדין, מבית טריכטר, (להלן "התובעת") לחשבונו של ריכרד טריכטר (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע יוותר על חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה זה, שמו של הבנק בלבד נשמר חסוי.

מידע שהוגש על ידי התובעת

התובעת הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כאביה, ריכרד טריכטר, אשר נולד בסרנאוטי, רומניה, ואשר נשא לסיסיליה בקר. בשיחת טלפון עם ה CRT ב 5 במרץ 2004, בעלה של התובעת, אלקסנדר קדין, ציין שאביה של התובעת היה בן אדם עשיר מאוד ובבעלותו מספר רב של נכסים בסרנאוטי. אלקסנדר קדין הוסיף שאביה של התובעת ואחיו נעלמו בזמן מלחמת העולם השנייה ושגורלם לא ידוע עד היום. לפי אלקסנדר קדין, התובעת הצליחה לקנות את בריחתה מסרנאוטי בזמן מלחמת העולם השנייה. אלקסנדר קדין הסביר שבין 1952 ו 1954, חמותו סיסיליה טריכטר, מבית בקר, ניסתה להשיג את הכסף של בעלה שהופקד בבנק שווייצרי, אבל לשווא. על מנת לבסס את תביעתה, התובעת מסרה תקציר של רשומות משרד הפנים הישראלי בנוגע לתובעת, בו צוין שהיא נולדה ברומניה, ששם אביה היה ריכרד, וששם נעוריה היה טריכטר. התובעת ציינה שהיא נולדה ב 12 באוקטובר 1935 בסרנאוטי.

¹ התובעת מסרה את שמה ואת שם כמה מקרוביה רק בעברית בטופס התביעה. למען החלטה זו, ה CRT תתקן שמות אלה לאותיות בלטינית. למרות זאת, כדי למצוא התאמות בין השמות שהוגשו בטופס התביעה ובין השמות המופיעים במאגרי המידע של הבנקים, ה CRT השתמש במאגר המידע של יד ושם בישראל אשר מסר גרסאות שונות באותיות בלטינית עבור כל אחד מהשמות.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות רשימות של חשבונות רדומים ותדפיסים ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות הבנק, בעל החשבון היה ריכרד טריכטר, אשר התגורר בסרנאוטי, רומניה. לפי רשומות הבנק, בבעלות בעל החשבון היה חשבון פיקדון לפי דרישה, מס' 463.462. לפי רשומות הבנק, הקשר האחרון עם בעל החשבון היה ב-1938. כמו כן, רשומות הבנק מראות שהבנק שקל לכלול את החשבון הזה ברשימה שהוכנה בעקבות הצו הפדראלי השוויצרי מ-1962 שהורה לזהות נכסים בשוויץ אשר היו בבעלות זרים או חסרי נתינות אשר היה אפשר להניח שנרדפו על רקע של גזע, דת או סיבות פוליטיות, אבל לא עשה כן. לפי רשומות הבנק, ערך החשבון היה 123.50 פרנקים שוויצרים, אבל רשומות הבנק לא מציינות את התאריך של יתרה זאת. כמו כן, לפי רשומות הבנק, החשבון נסגר ב-25 באוגוסט 1975. ערך החשבון ביום סגירתו הוא בלתי ידוע. אין הוכחות ברשומות הבנק על כך שבעל החשבון או יורשיו סגרו את החשבון וקיבלו את היתרה.

בחינת ה CRT

זיהוי בעל החשבון

התובעת זיהתה באופן מספק את בעל החשבון. שם אביה של התובעת מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. התובעת ציינה שאביה התגורר בסרנאוטי, רומניה, מידע המתאים למידע שפורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק. ה CRT מציין שהתובעת מסרה תקציר של רשומות משרד הפנים הישראלי בנוגע לתובעת, בו צוין שהיא נולדה ברומניה, ששם אביה היה ריכרד, וששם נעוריה היה טריכטר, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהבן אדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם כמו הבן אדם שמופיע ברשומות הבנק כבעל החשבון. כמו כן, ה CRT מציין שהשם ריכרד טריכטר מופיע פעם אחת בלבד ברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן "קרוב לוודאי או אפשרי" לקורבנות רדיפות הנאצים. בנוסף, ה CRT מציין שלא קבל תביעות נוספות לחשבון זה. בהתבסס על כל האמור לעיל, המסקנה שעליה מגיע ה CRT היא שהתובעת זיהתה באופן מספק את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעת ציינה שבעל החשבון היה יהודי ושבזמן מלחמת העולם השנייה נעלמו עקבותיו.

קשר משפחתי עם בעל החשבון

התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה קרוב משפחתי כאשר הגישה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה אביה. מסמכים אלה כוללים תקציר של רשומות משרד הפנים הישראלי בנוגע לתובעת, בו צוין שהיא נולדה ברומניה, ששם אביה היה ריכרד, וששם נעוריה היה טריכטר. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום בעבר של היתרה

מכוון שעקבותיו של בעל החשבון, שהיה יהודי, נעלמו בזמן מלחמת העולם השנייה; מכוון שהחשבון נסגר ב 1975, אחרי מותו של בעל החשבון; מכוון שהבנק שקל לכלול את החשבון הזה ברשימה שהוכנה ב 1962 בה זהו נכסים בשוויץ אשר היו בבעלות זרים או חסרי נתינות אשר היה אפשר להניח שנרדפו על רקע של גזע, דת או סיבות פוליטיות; מכוון שבין 1952 ו 1954 אשתו של בעל החשבון ניסתה להשיג את הכסף של בעלה שהופקד בבנק שוויצרי, אבל לשווא; מכוון שאין ראייה שהיתרה בחשבון שולמה לבעל החשבון או ליורשיו; מכוון שלא היה ביכולתם של בעל החשבון או יורשיו לקבל מידע מן הבנק בשוויץ אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנהוג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על-ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ב), (ח), (ט) ו (י) שבסעיף 28 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין") (ראה נספח א'), המסקנה שעליה מגיע ה CRT היא שאפשר לקבוע באופן מספק שבעל החשבון או יורשיו לא קיבלו את תקבולי החשבון. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קיבלו את היתרה שבחשבונות.

יסוד המענק

ה CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובעת. ראשית, התביעה הנה קבילה בהתאם לאמות המידה המפורטות בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה אביה, וקשר זה מצדיק את המענק. שלישית, ה CRT קבע באופן מספק שבעל החשבון או יורשיו לא קיבלו בעבר את הכספים שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון פיקדון לפי דרישה. לפי רשומות הבנק, ערך החשבון היה 123.50 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון אינו מגיע ל 2,140.00 פרנקים שוויצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון יקבע ל 2,140.00 פרנקים שוויצרים. הערך הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין, ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 26,750.00 פרנקים שוויצרים.

הקף המענק

על התובעת לדעת שבהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה CRT ימשיך ויחקור את תביעתה כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתה לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה CRT פוסק מענק זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.